

Reza Aramesh
To Be Made Flesh Again
After James Baldwin
Dec 12, 2025 - Jan 2, 2026

رضا آرامش
باز به تن در آمدن
با الهام از جیمز بالدوین
۲۱ آذر تا ۱۲ دی ۱۴۰۴

زیرزمین دستان نمایش انفرادی رضا آرامش، «باز به تن در آمدن (به اقتباس از جیمز بالدوین)» را اعلام می‌کند. این نمایش، روز ۲۱ آذرماه ۱۴۰۴ افتتاح شده و ۱۲ دی ۱۴۰۴ برپا خواهد بود. این نمایش دو مجموعه‌ی اثر جدید را دربرمی‌گیرد: «مطالعه‌ی سردیس به عنوان دست‌ساخته‌های فرهنگی» و «مطالعه‌ی تکه‌هایی از خود». این‌ها در ادامه‌ی پژوهش هنرمند در رابطه با بدن‌مندی، تکه‌تکه شدن و بازنمایی تاریخی قرار می‌گیرند. عنوان نمایش که از کتاب جیمز بالدوین، «دفعه‌ی بعد، آتش» (۱۹۶۳)، گرفته شده اشاره به تلاش برای ملموس کردن دوباره‌ی تاریخ دارد.

رضا آرامش در طول فعالیت هنری خود پیکره‌هایی بر اساس تصاویر خبری از درگیری‌ها و جنگ‌ها ساخته است. او با تکیه بر آرشیوی گسترده از عکس‌های جنگ، صحنه‌ها را با مدل‌ها بازسازی می‌کند و سپس به مجسمه‌هایی ترجمه می‌کند که با دست از مرمر تراشیده شده‌اند. در چنین فرآیندی، لحظات گذرای رنج کند شده و در گفتگویی با هنر کلاسیک اروپایی در زمینه‌ای متفاوت قرار می‌گیرند. استحکام سنگ مرمر ایستادگی تاریخی دارد، که آسیب‌های امروزی را با زیبایی‌شناسی رنسانسی پیوند می‌دهد. آرامش با کنار گذاشتن نشانه‌های آشکار جنگ، پیکره‌ها را از بستر اصلی‌شان جدا می‌کند و تنش بین زیبایی و قساوت ایجاد می‌کند که بیهودگی خشونت را آشکار می‌کند؛ هرچند به سوژه‌های دیده نشده وقار می‌بخشد.

آرامش در «مطالعه‌ی سردیس به عنوان دست‌ساخته‌های فرهنگی»، سرهای بی‌بدن را به عنوان یادگارهایی فرهنگی ارائه می‌کند. هر سر، جدا از بدن و موقعیتی که در آن قرار داشته، به شاهدهی خاموش برای درگیری تبدیل می‌شود که با وقار و وهم گواهی بر قساوت است. آرامش با در نظر گرفتن این سرها به عنوان آثار هنری، ما را به تأمل در مورد چگونگی به یادگار ماندن خشونت و چگونگی تبدیل رنج به نمادهای تاب‌آوری و یادآوری دعوت می‌کند. در مقابل، «مطالعه‌ای تکه‌هایی از خود» شامل مجموعه‌ای از مجسمه‌های مرمر از دست‌هایی است که به نوعی تداومی‌کننده خود او در موقعیت‌های صمیمانه‌تر هستند. بازوها و اندام‌های این مجموعه مانند آن چه در عکس‌های جنگ تصور می‌شود، برهنه نیستند، بلکه اشیاء معاصرمانند دمپایی، کلاه و دست‌بند را حمل می‌کنند. رویکرد او نسبت به متریال، یک لحظه‌ی خصوصی را به بازتابی جهانی از هویت تبدیل می‌کند.

عنوان این نمایش، به نوعی اشاره به قصد آرامش برای تجسم مجدد آسیب‌های تاریخی به شکلی ملموس دارد. تأثیر بالدوین در تأکید بر تجسم بخشیدن به حقایق دردناک مشهود است: آرامش، ستم و مقاومت را به گونه‌ای در سنگ مرمر و برنز می‌تراشد که در زمان حال با ما روبه‌رو شوند.

Dastan's Basement is pleased to present "To Be Made Flesh Again (After James Baldwin)", a solo exhibition of new works by Reza Aramesh, on view from December 12, 2025, through January 2, 2026. This exhibition showcases two new bodies of work, including "Study of the Head as Cultural Artefacts" and "Study for Fragment of the Self" which continue Aramesh's exploration of embodiment, fragmentation, and historical representation. The title, drawn from James Baldwin's book "The Fire, Next Time" (1963), hints at the exhibition's aim to make history tangible once more.

In his practice, Reza Aramesh transforms photojournalistic images of conflict into enduring sculptures. Working from an extensive archive of war photography, he reenacts selected scenes with models before translating them into hand-carved marble. Through this process, fleeting moments of suffering are slowed down and recontextualized in dialogue with classical European art. The solidity of marble lends a timeless monumentality, bridging present-day trauma with the aesthetics of Renaissance and Baroque sculptures. Stripping away overt markers of war, Aramesh displaces his figures from their original context, creating a tension between beauty and brutality that reveals the futility of violence even as it grants dignity to unseen subjects.

In "Study of the Head as Cultural Artefacts," Aramesh presents disembodied human heads as cultural relics. Severed from their bodies and contexts, each head becomes a silent witness to conflict, imbued with haunting dignity as it testifies to atrocity. By treating these heads as artefacts, Aramesh invites reflection on how violence is memorialized and how suffering might be transmuted into symbols of resilience and remembrance.

In contrast, "Study for Fragment of the Self" comprises a series of marble sculptures of hands suggestively of himself, in more intimate situations. The arms and the limbs in this series are not de-clothed as the ones imagined from war photography, they carry contemporary objects such as flip-flops and caps and wristbands. His use of material transforms a private moment into a universal reflection of identity.

The exhibition's title encapsulates Aramesh's intent to re-embodiment history's traumas in tangible form. Baldwin's influence is evident in the insistence on giving flesh to painful truths: Aramesh sculpts oppression and resilience into marble and bronze so they confront us in the present.